

FACULTAT DE TRADUCCIÓ I D'INTERPRETACIÓ

GRAU EN ESTUDIS D'ÀSIA ORIENTAL

TREBALL DE FI DE GRAU

Curs 2024-2025

***Feminism reboot* i la influència de Megalia en el
feminisme a Corea del Sud (2015-2024)**

Carlota Argemí Garriga

1604121

TUTOR/A

Maria Antònia Martí Escayol

Barcelona, 29 de maig, 2025

UAB
**Universitat Autònoma
de Barcelona**

Dades del TFG

Títol:

Feminism reboot i la influència de Megalia en el feminisme a Corea del Sud (2015-2024)

Autor/a: Carlota Argemí Garriga

Tutor: Maria Antònia Martí Escayol

Centre: Facultat de Traducció i Interpretació

Estudis: Grau d'Àsia Oriental

Curs acadèmic: 4art

Paraules clau

Feminisme, *Feminism reboot*, Feminisme a Corea del Sud, Megalia, WOMAD, *Mirroring*, Moviment 4B

Resum del TFG

Aquest treball de fi de grau interpreta el feminisme a Corea del Sud en els últims deu anys, és a dir, del 2015 al 2024. A l'inici es fa un estudi de la genealogia del feminisme al país, fent un repàs dels anteriors moviments i oferint un context de la situació de la dona sud-coreana. Com a punt de partida de l'estudi, s'interpreta al *feminism reboot*, entès com a un reinici del feminisme, on les xarxes socials prenen un paper fonamental a través de l'ús d'etiquetes. Dins del *feminism reboot*, s'analitza la web de Megalia que va explorar noves estratègies com el *mirroring* per lluitar contra la misogínia en línia i fer front els portals antifeministes, com Ilbe, on es que difonen un nou discurs denigrant per les dones. Finalment, també s'estudia la influència en el feminisme de Megalia a través del seu grup escindit de WOMAD, i el moviment 4B, que han aportat una visió radical al panorama feminista.

Datos del TFG

Título:

Feminism reboot y la influencia de Megalia en el feminismo en Corea del Sur (2015-2024)

Palabras clave

Feminismo, *Feminism reboot*, Feminismo en Corea del Sur, Megalia, WOMAD, *Mirroring*, Movimiento 4B

Resumen del TFG

Este trabajo de fin de grado interpreta el feminismo en Corea del Sur en los últimos diez años, es decir, del 2015 al 2024. Al inicio se hace un estudio de la genealogía del feminismo al país, haciendo un repaso de los anteriores movimientos y dando contexto de la situación de la mujer surcoreana. El punto de partida del estudio, se interpreta al *feminism reboot*, como un reinicio del feminismo, donde las redes sociales toman un papel fundamental a través del uso de etiquetas. Dentro del *feminism reboot*, se analiza la web de Megalia que exploró nuevas estrategias como el *mirroring* para luchar contra la misoginia en línea y hacer frente a los portales antifeministas, como Ilbe, que difunden un nuevo discurso denigrando a las mujeres. Finalmente, también se estudia la influencia en el feminismo de Megalia a través de su grupo escindido de WOMAD, y el movimiento 4B, que han aportado una visión radical al panorama feminista.

Details about the TFG

Title:

Feminism reboot and Megalia's influence on feminism in South Korea (2015-2024)

Keywords

Feminism, Feminism reboot, Feminism in South Korea, Megalia, WOMAD, Mirroring, 4B Movement

Summary of the TFG

In this end of degree paper, I interpreted feminism in South Korea in the last ten years, which means, from 2015 to 2024. At the beginning, I made a study about the genealogy of feminism in the country, reviewing the previous movements and giving context to the situation of the South Korean woman. To begin with, I set feminism reboot as the starting point of the study, because it is interpreted as a restart of feminism, where social networks play a fundamental role through the use of hashtags. Within the feminism reboot, I analyzed the main website, which is Megalia, that explored new strategies such as mirroring to fight misogyny online and face anti-feminist portals, like Ilbe, which spread a new denigrating discourse against women. Finally, the influence on Megalia's feminism is also studied through her split group WOMAD, and the 4B movement, which have contributed a radical vision to the feminist mindset.

Índex

Introducció.....	1
1. Genealogia del Feminisme i situació actual a Corea del Sud.....	3
2. Feminism Reboot.....	9
2.1 Importància de les xarxes socials en el feminisme coreà.....	12
3. El feminisme de Megalia.....	15
3.1 L'efecte 'mirroring'.....	18
4. Influència del fenomen de Megalia.....	20
4.1 WOMAD.....	20
4.2 Moviment 4B.....	23
Conclusions.....	25
Bibliografia.....	27

Introducció

El feminisme de Corea del Sud actualment és un tema tabú dins del discurs públic, però al mateix temps es troba a l'ordre del dia. Aquesta antítesi és possible perquè l'activisme es practica sobretot a les xarxes, i poques dones diuen públicament que són feministes; això es deu a que hi ha diversos casos de dones que han reconegut ser feministes i per aquest motiu han estat víctimes d'assetjament. L'objectiu d'aquest treball és estudiar aquest activisme que actua des de les ombres, i em centraré en el període que s'estén entre el 2015 i el 2024.

La meua motivació de cara a escollir fer aquest treball va sorgir l'any passat, el 2023, perquè vaig fer una estada de cinc mesos a Seül i va ser quan vaig decidir que volia centrar el meu treball de final de grau en Corea del Sud, però sense tenir gaire clar cap a quin àmbit enfocar-ho. Però, a continuació vaig cursar l'assignatura de gènere, on vaig descobrir el moviment 4B i va néixer el meu interès cap al feminisme sud-coreà, en concret dels grups de feministes radicals. Després de decidir fer el treball sobre el feminisme sobre Corea del sud, vaig optar per dues pautes que he seguit a l'hora de fer el treball. Quan es menciona Corea es refereix a Corea del Sud, i quan es mencionen grups de dones totes les usuàries o participats són en femení, i el mateix en el cas dels homes. És una forma de generalització tenint com a base, que als grups feministes normalment són formats per dones.

Aquest treball està dividit en quatre apartats principals. El primer capítol tracta el feminisme actual, fent atenció a com ha arribat fins on és ara i en quin punt es troba. Mentre que en el segon capítol, es destaquen canvis importants dins del moviment com per exemple el *feminism reboot* de l'any 2015, que va ser un renaixement del moviment gràcies a l'aparició de feministes a les xarxes, per aquest motiu s'analitza la importància d'aquestes dins de l'activisme, i com han ajudat a afavorir la unió i cohesió entre dones, i també, feministes.

A continuació, el tercer capítol, es fixa en el feminisme del moviment contrari a la misogínia, nascut a la web de Megalia, que va sorgir l'any 2015, en paral·lel *feminism reboot*, i que va aconseguir donar la volta a la misogínia que regnava a internet fins al moment a través de les seves tècniques úniques per contraatacar la discriminació. La seva principal eina en contra la misogínia era el *mirroring*, que tracta d'imitar l'agressió

Tot seguit, en el quart capítol, s'aborda la influència que ha deixat Megalia. El portal va durar poc més de un any, no obstant, encara continua influenciant al feminisme de Corea del Sud.

De fet, fins i tot n'han derivat dos col·lectius, que s'apropen al feminisme radical. El primer és el Moviment de les 4B, creat a la dècada del 2020, on les dones coreanes es neguen a tenir relacions sexoafectives amb els homes, que actualment està rebent molta atenció internacional. Per altra banda, el grup anomenat WOMAD, que va sorgir just després de la desaparició de Megalia, i està estretament lligat amb la web, ja que les usuàries més radicals s'hi van unir. Així, la majoria dels actes d'aquest grup han estat públics i molt escandalosos pel seu caràcter radical.

1. Genealogia del Feminisme i situació actual a Corea del Sud

Corea del Sud i el seu model social ha estat profundament influenciat per les idees del confucianisme, i del neo-confucianisme des del segle XIV, de la mateixa manera que els territoris que formen l'Àsia Oriental. A través d'aquesta influència s'ha desenvolupat un sistema social de gènere desigual i les dones coreanes han patit una situació desfavorable al llarg de la història.

Segons el discurs confucià, cal establir normes que regulin la societat, per aquest motiu estableix rols i jerarquies, que deixen la feminitat en contraposició a la masculinitat. En essència, la ideologia del confucianisme tracta sobre la unió de l'home, representat amb el yang, i la dona, el yin. Tot i això, instaura un model de doble estàndard entre sexes i un model de castedat per les dones on la virginitat és la seva virtut més preuada i un requisit essencial a l'hora de casar-se.

Des de la dinastia Joseon (1392-1897)(Diaz, 2022), el pensament neo-confucià va marcar el funcionament de la societat. En aquest sistema social la figura de la dona sempre estava subordinada a l'home, ja sigui el pare, el marit o el fill, en cas de quedar-se viuda. Per tant, va establir tres figures femenines, la muller virtuosa, la nora obedient i la viuda casta (Shim, 2001). D'aquesta manera, les dones eren recordades com un bon exemple d'aquests rols o com a rebels en contra. No obstant, no existia el concepte de la dona per si mateixa. Fins i tot, dins del matrimoni, un home tenia la dona principal i, simultàniament, dones secundàries depenent del seu poder. El deure de la dona principal era la procreació i la seva sogra era qui escollia quan dormien junts amb l'objectiu de tenir fills, mentre que les dones secundàries es dedicaven a la sexualitat per plaer del marit. De manera que les dones eren més aviat vistes com un objecte sexual, que no pas com a subjecte (Shim, 2001).

No obstant, en temps més actuals, arran de la industrialització i la urbanització, l'estat i el rol de les dones ha canviat. Sobretot a partir de la dècada dels anys 80, quan van començar a desenvolupar-se els moviments feministes (Shim, 2001).

Després de la dinastia Joseon, van arribar les missioneres cristianes a Corea del Sud que proclamaven la importància de l'educació femenina, per aquest motiu, el 1898 van formar el moviment de Chanyanghoe (찬양회) (Hur, 2011), que significa moviment o grup (회, *hoe*) de balança (찬양, *changyang*), amb la intenció de crear institucions educatives per les dones.

Més endavant, des del 1910 al 1945 es va produir la ocupació japonesa, i Corea es va veure obligada adoptar els costums i cultura japonesa. En aquest context va guanyar força l'ideal femení japonès de la *Ryōsai Kenbo* (良妻賢母), que representa la figura de “bona esposa i sàvia mare” (Jeong, 2017), on les dones havien de complir el paper d'una bona esposa pel seu marit i una sàvia mare que ensenya als seus fills. Durant la Corea ocupada, els japonesos van humiliar al país de diverses formes, per una banda, utilitzaven els ciutadans com a mà d'obra barata al Japó. Per l'altra banda, es troba el cas de les denominades ‘dones de consol’, que eren dones de classe baixa emprades com a esclaves sexuals dels soldats japonesos. A través d'aquesta experiència les dones perdien la seva virtut més preuada, la virginitat, i en ser alliberades les seves famílies les van desheretar, i ningú es volia casar amb elles (Thomas, 2012). A més a més, aquest escenari de humiliacions constants per part dels japonesos va provocar que els homes coreans es sentissin inferiors, i paguessin la seva frustració amb les dones coreanes (Thomas, 2012).

Tanmateix, en aquest període també va sorgir el moviment de les *New Woman* (Jeong, 2017), que eren dones que es rebel·laven en contra la figura de la “sàvia mare i bona esposa” i van emprendre accions a favor de l'alliberament femení. Aquestes dones defensaven el seu dret de decidir per elles mateixes, com per exemple, tenint matrimonis per amor, i no concertats. Aquestes dones tenien una estètica molt marcada que representava el seu esperit en contra el sistema de gènere social. Una dona amb els cabells curts i faldilles curtes era la imatge icònica de les *new woman* o dona nova. Aquestes *new woman* molts cops també eren estudiants de les escoles femenines creades pel Chanyanghoe. També en l'etapa de la ocupació japonesa, les dones van tenir una destacada participació dins del moviment nacionalista de l'1 de març del 1919 (삼일 운동, *samil undong*), que tenia com a objectiu l'alliberament dels japonesos. El moviment va organitzar manifestacions a Tòquio i Seül, on les estudiants de la universitat de dones Ehwa hi van participar activament i van tenir-hi un paper important (Raymond, 2021).

Després de la ocupació es van reprimir moviments d'esquerra com el Chosun Yeosung Dongwoohoe¹ (조선여성동우회; Associació d'Amistat de les Dones de Joseon) (1924), que tenia com a objectiu advocar pels drets de les dones treballadores, i el Kunwoohoe² (근우회; Associació d'Amistat i Progrés de les Dones) (1927), la coalició més gran de dones socialistess. En canvi, van proliferar moviments de dretes i conservadors com Korean National Council of Women (KNCW). El KNCW es va basar en la ideologia del *yeoseong baljun* (여성 발전), que tal com diu la seva etimologia tracta sobre les dones, *yeoseong* (여성) i el desenvolupament, *baljun* (발전). Segons Hur (2011), tots aquests moviments i grups formen part de la primera onada de moviments feministes.

A continuació, en les dècades dels seixanta i els vuitanta Corea va patir dues dictadures militars, de Park Chun-hee (박정희) i Chun Doo-hwan (전두환). Els moviments conservadors com el KNCW van estar a favor, però contemporaneament va sorgir el moviment Minjung (민중) per lluitar en contra del règim dictatorial. Aquest moviment va aparèixer arran la massacre de Gwangju en el maig del 1980, durant el règim de Chun. Minjung, prové del hanja 民衆, la seva traducció literal seria “les masses populars”, no obstant, aquesta traducció no agrada als coreans a causa de la seva semblança amb el discurs comunista. El Minjung es basa en el *sammin juui* (삼민주의), segons l'etimologia de la paraula tracta sobre els tres (삼, *sam*) principis polítics (주의, *juui*) del poble (민, *min*). El primer principi és el nacionalisme, també conegut com a principi de *minjok* (민족주의, *minjokjuui*), que va en contra el neo-imperialisme. El segon és la democràcia, principi de *minju* (민주주의, *minjujuui*), en contra de la dictadura militar autoritària. Finalment, està el populisme, principi de *minjung* (민중주의, *minjungjuui*) per promoure la independència del neocolonialisme i defensant l'establiment de la democràcia. (Hur, 2011) Representa el rebuig de la repressió política, econòmica i cultural del règim autoritari militar de Chun.

Va ser través del moviment social del Minjung, que va sorgir el moviment de dones Minjung. El concepte de les “dones minjung” (Hur, 2011) representava les dones oprimides, estava format per les dones zones rurals i urbanes de classe baixa que eren conscients de les desigualtats de classes i gènere de la dècada del 1980s.

¹ Segons les normes de romanització revisada del coreà en el 2000, seria “*joseon yeoseong donguhoe*”

² Segons les normes de romanització revisada del coreà en el 2000, seria “*geunuhoe*”

L'interès principal de les dones Minjung eren les treballadores i els drets humans, ja que, amb l'auge del treball femení del 1970 s, moltes d'elles patien condicions precàries i un salari molt baix, que era la meitat del salari d'un home. A més, en els ambients laborals, les dones sovint eren víctimes de discriminació i violència sexual. La culminació del moviment Minjung, es va donar el 1987 amb la caiguda de la dictadura militar de Chun, i les eleccions, per tant, la democratització de Corea. A partir d'aquest punt, el moviment es va anar debilitant al llarg de la delegació de Roh Tae Woo (노태우) (1988-1993).

També, en el 1987 es crea el moviment, (*hanguk*³) *yosong tanche yonhaphoe*⁴ (한국여성단체연합회) que traduït significa Associació de Dones Coreanes, tot i que, en els textos es troba amb les sigles KWAU, a causa del seu nom en anglès, Korean Women's Association United (Kim, 2004). Aquest moviment està format per la coalició de 23 grups del Minjung de dones, entre elles es troben treballadores, estudiants, intel·lectuals i algunes progressistes. De la mateixa manera que el moviment Minjung de dones, adoptava a persones amb diferents ideologies, classes socials i religions. El KWAU era un grup gran que va arribar als 24.000 membres el 2004 (KMWDI 2004). A més a més, és considerat la segona onada del feminisme segons Hur (2011).

Per una banda, el seu objectiu era lluitar per la igualtat de gènere, tot i que, eren conscients que només ho podrien aconseguir si canviava el sistema estructural de gènere. Per l'altra banda, buscaven l'alliberament del control dels Estats Units, així mateix sempre van mostrar suport a la democratització. Respecte a la seva manera d'actuar generalment es duïen a terme protestes al carrer. A més a més, com que tenien interessos comuns amb el moviment Minjung, també van participar en algunes de les últimes campanyes del moviment. Per exemple, quan es van fer les eleccions del 1987, van escriure eslògans a favor de la democràcia (Hur, 2011). També cal mencionar que, les dones del KWAU eren molt crítiques amb el moviment conservador KNCW, perquè tot i que lluitaven pels drets de les dones, només vetllaven pel benestar de les dones de la classe mitjana.

Més endavant, durant la sisena república de Corea, governada per Roh Taewoo, en els anys 1980s i 1990s, el KWAU va prendre iniciatives institucionals i administratives per aconseguir els drets de les dones. D'aquesta manera van aconseguir estipular diverses lleis, com la Llei

³ Dins l'article, quan mencionen el nom del moviment no afegeixen *hanguk*, suposo perquè en ser un moviment coreà s'entén que les dones són coreanes, però quan busques el nom a Google sí que ho afegeixen.

⁴ Segons les normes de romanització revisada del coreà en el 2000, seria "*hanguk yeoseong danche yonhaphoe*"

de Família (1989). A més a més, va augmentar la presència de les dones dins del parlament nacional d'un 3% a la dècada del 1990 fins a un 13% en el 2004. Així mateix, les dones que exercien com a polítiques solien formar part del KWAU. També, al llarg dels anys noranta, es produeix un canvi d'interessos dels moviments de dones, ja que els esforços se centren principalment en lluitar contra la violència sexual.

Juntament amb el nou mil·lenni, comencen a sorgir un grup de joves feministes, donant principi a la tercera onada de moviments de dones, que són conegudes com a “feministes joves”. No obstant, a Hur no li agrada anomenar-les així perquè dins la societat de Corea es valora molt l'opinió de la tercera edat i, per conseqüència, s'infravalora l'opinió dels joves. Aleshores, pren el nom que va suggerir la Kim Sooki (2007), anomenant-les “2000 s New Feminist Groups” (NFGs), és a dir, els Nous Grups Feministes dels 2000.

Aquesta tercera onada sorgeix de les estudiants universitàries de Seül. Tenien un enfocament postmodernista, postmarxista i postcolonialista dins la perspectiva feminista i van aprofundir en les desigualtats de gènere en les relacions de poder. A més a més, són les primeres a considerar-se feministes, a diferència dels grups i moviments anteriors que tenien característiques i pensaments clarament feministes, però no es consideraven com a tal.

Entre les NFGs, tenien punts en comú, però no eren un grup homogeni, per aquest motiu, van sorgir diversos subgrups, un d'ells eren les universitàries, un altre subgrup era crític amb la dominació masculina, i la cultura sexualment violenta dins d'aquests moviments. O també, hi havia un subgrup es preocupava pels drets laborals de les dones. Així mateix, com és comú, les NFGs eren molt crítiques amb les seves predecessores, les KWAU, perquè no representaven totes les dones, i sovint s'oblidaven de les minories, com les dones amb diversitat funcional o les lesbianes. A més a més, a causa de l'aproximació al govern el moviment havia perdut la seva voluntat radical i transgressora de l'inici i s'estava convertint en un moviment conservador. Finalment, cal mencionar que les NFGs es comencen a desenvolupar espais feministes a internet. El fet que vulguin passar a internet demostra les ganes que tenen per comunicar-se més enllà dels seus límits físics. I, per tant, van establir un primer ciberespai feminista, que a les dècades posteriors tindria molta importància, sobretot, amb el *Feminism Reboot*, com es pot veure en el següent apartat.

2. *Feminism Reboot*

En el terme *feminism reboot*, la paraula *reboot* ha pres el mateix significat del cinema, i vol dir començar un nou univers, però amb les mateixes característiques de l'anterior. Així, la seva traducció literal seria un reinici de l'activisme, és a dir, el feminisme ja era present, però va adoptar un nou enfocament i, segons Hee-jeong Sohn (2024), va iniciar la quarta onada feminista. Aquesta tendència feminista més recent a Corea sorgeix d'un context diferent del ciberfeminisme de les NFGs dels anys 1990 s i 2000 s. El nou moviment es caracteritza per la mentalitat postfeminista sovint expressada com "No soc feminista, però...".

Tot va començar el gener del 2015, quan un jove va piular que s'uniria a l'ISIS (l'Estat islàmic) a causa del seu odi cap al feminisme, també va afegir que el moviment provocava que les dones discriminessin als homes. Aquesta piulada va tenir molta fama per internet, i el terme feminista va ser la paraula més buscada durant els dies següents. Fins i tot, la KWAU va demanar al diccionari coreà que canviés la definició de feminisme, ja que podria causar confusions, perquè deia que les feministes només sentien simpatia pels homes que tractaven bé a les dones (Kim, 2017). Com a resposta, a la xarxa social Twitter es va crear l'etiqueta *#나는페미니스트다* (*#naneunpeminisutuda*), que la seva traducció és *#SocFeminista*, i la seva intenció era reforçar la posició del feminisme dins de Corea. L'etiqueta va estar present a les xarxes des del febrer fins al maig del mateix any. Segons Kim Jinsook (2017), tenint en compte la naturalesa efímera d'internet, el fet que estigués prevalent durant tant de temps demostra que va ser una "etiqueta mare", per donar peu a l'activisme els ciberespais. D'aquesta manera, les xarxes socials es van convertir en una peça clau del *feminism reboot* i de la nova generació de feministes. No obstant, cal dir que no era un feminisme exclusiu de les xarxes, també hi havia projectes fora internet, de fet, sovint s'entrellacen les dues plataformes.

Al mateix temps, que es popularitzava l'etiqueta *#SocFeminista*, també es va crear una batalla entre les activistes feministes i els que estaven en contra, que ha provocat un augment de feministes en el país. A més a més, les noves feministes han estat donant importància a la perspectiva de gènere en diversos aspectes, fins al punt que ja no es pot fer política a Corea sense mencionar els problemes de gènere.

Tanmateix, aquesta nova generació ha hagut d'afrontar diversos casos de violència i discriminació de gènere. Per exemple, a l'any següent, el 2016 va succeir l'incident a l'estació de Gangnam, on un home va matar una dona als lavabos públics de la sortida 10 de l'estació. El jutge del cas va declarar que era un assassinat aleatori, no obstant, les associacions de dones van condemnar-ho com a un cas de feminicidi, perquè sis homes van fer ús d'aquell lavabo i el culpable no els hi va fer res (Cho, 2024). Aquest fet va provocar sentiments de frustració entre les dones, i van iniciar una campanya per conscienciar de les pors i amenaces que les dones patien al seu dia a dia, i ho van fer a través de l'etiqueta #살아남았다 (#*salanamatda*, #*HeSobreviscut*), que es va viralitzar (Cho, 2024).

Tot i que també van un projecte fora d'internet on va participar un públic més ampli, es basava en enganxar notes adhesives fora l'estació, ja sigui expressant les condolences a la víctima o difonen idees feministes. Algunes participants, després de posar la nota li feien una foto i ho penjaven a les xarxes per animar d'altres a unir-se. Així mateix, aquest projecte és il·lustratiu de l'activisme del *feminism reboot*, que barreja projectes dins i fora d'internet. Tot i que, també cal destacar que en el moviment també hi van participar persones que denunciaven que no tots els homes han de ser vistos com a possibles abusadors. En general, aquest cas es va popularitzar tant que a partir del 2016 es va veure un augment d'estudis i venda de llibres feministes (Kim, 2021).

El següent cas es va produir l'any 2018, i es va desencadenar pel tema de les 몰카 (*molka*), que és una abreviació de la paraula 몰래 카메라 (*mollae kamera*), que la seva traducció literal és camara oculta, és a dir, gravar sense consentiment i compartir fotos compreses de la víctima sense el seu consentiment. Aquesta acció representa la forma més comuna de l'abús en línia. Segons Euisol Jeong (2020), tot va començar quan una noia va publicar una fotografia d'un company despullat sense el seu consentiment, i com a conseqüència va ser arrestada i el seu cas va ser publicat a les notícies coreanes. Tot i que, en crims d'aquest tipus, si era el primer cop, només rebies un avís policial i el crim no anava més enllà. Però amb aquesta noia, la història va ser diferent.

A més a més, era el primer cas que es trobaven que fos una noia cap a un noi, i aquesta reacció tan desmesurada va fer sospitar a les organitzacions de dones que sigues un atac cap a elles. Per aquest motiu, es va començar a compartir l'etiqueta #동일범죄_동일처벌 (#*dongilbeomjoe_dongilcheobeol*; #*MateixCastig_PelMateixCrim*).

Per aquest motiu, entre el maig i desembre del 2018, un cibercafè anomenat *Bulpyeonhan yonggi* (불편한 용기) que es tradueix com a Coratge Incòmode (Kim, 2021) va organitzar sis manifestacions davant l'estació de Hyehwa a Seül. En aquestes manifestacions cada cop hi havia més participació, demostrant la unió entre les participants i la força que està guanyant el feminisme. En total, hi van participar més de 300.000 dones, i es va convertir en la manifestació de dones més gran fins a la data. Aquest fet és destacable perquè és una manifestació a favor de la culpable, no obstant a causa de la mala gestió del crim, les dones van sortir a reivindicar-se. A més a més, Euisol Jeong (2020) també explica que ella va poder viure les manifestacions a través d'internet perquè van transmetre una emissió en directe.

Les maneres d'afrontar les problemàtiques mostren com funciona la quarta generació feminista, però no podem oblidar-nos dels nous moviments impulsats per elles. Com, per exemple, la lluita en contra l'instauració dels cànons de bellesa amb la intenció d'eliminar-los.

Corea és coneguda pels seus cànons de bellesa difícils d'aconseguir, que s'apliquen tant a homes com a dones, no obstant la pressió per les dones és superior. Fins i tot, tradicionalment els hi deien a les nenes des de ben petites que el seu millor avantatge era la bellesa. Tot i que a vegades pot causar una pressió massa elevada, per aquest motiu, es va començar la ideologia del #탈코르셋 (#talkoreuset), que significa escapar (탈, *tal*) de la cotilla (코르셋, *koreuset*), en altres paraules, escapar dels estàndards de bellesa que les atrapen i les fan sentir ofegades com si portessin cotilla. Tot i que, generalment, no només rebutgen els cànons de bellesa, sinó que també rebutgen el romanticisme, el casament, el sexe i la maternitat. Llavors, les dones comparteixen aquestes idees fent ús de l'etiqueta #EscaparDeLaCotilla.

Però l'etiqueta que es troba més present a les xarxes és #탈코르셋_인증 (#talkoreuset_injeung) que significa prova d'haver escapat la cotilla, llavors, tal i com indica el nom, les dones publiquen les seves transformacions, ja sigui amb fotos dels seus cabells molt curts o també, imatges del maquillatge trencat, algunes fins i tot, escriuen el nom de l'etiqueta amb les restes de pintallavis o corrector. Tot i això, escapar de la cotilla també comporta repercussions molt negatives, segons explica la fotògrafa Jeon Bora, a l'entrevista amb Kuhn (2019), ja que, els homes la miren malament, les dones l'animen a vestir més femenina i la seva família no entén per què ha canviat la seva aparença. Però ella creu que com pitjors siguin les repercussions millor serà el resultat final.

En general, tot i els avanços, encara es té una idea negativa de les feministes, però ja ha deixat de ser un tema tabú, com es va demostrar amb la viralització de l'etiqueta *#SocFeminista*. En general, gràcies al nou enfocament del *feminism reboot*, s'ha produït un punt d'inflexió pel feminisme coreà.

2.1 Importància de les xarxes socials en el feminisme coreà

El *feminism reboot*, va canviar el funcionament del feminisme coreà, i gran part va ser gràcies a la seva adaptació i activisme a les xarxes socials. Internet ha permès a les dones prendre el control i apropiar-se de la tecnologia com a instrument d'empoderament, augmentant l'activisme a través de les comunicacions electròniques. De manera que tenen una plataforma on poden discutir les diverses problemàtiques que afronten les feministes. També els hi proporciona eines organitzar-se i actuar sense necessitar institucions. A més a més, que no hi ha limitacions per accedir-hi, llavors tenen un abast molt més ampli.

En els treballs de Bavoleo i Chaure (2019), i també Kim (2021) analitzen les diverses característiques d'aquest nou enfocament del feminisme. Kim ho va reduir en tres característiques principals que són la diversificació de temes, l'extensió dels espais i mètodes de lluita, i, en últim lloc, l'emergència i centralitat de les qüestions de gènere dins dels entorns digitals.

Respecte al primer punt, la diversificació de temes, Bavoleo, B., i Chaure, D. també ho defensen dient que gràcies a l'accés lliure a Internet permet una distribució lliure del feminisme, fins i tot hi ha grups com Femidea, que es dediquen a traduir articles feministes al coreà per fer-los més accessibles. Així mateix, Bavoleo i Chaure, han estructurat els temes principals d'interès en dos, el primer són els temes delicats, com seria la sexualitat o mètodes d'avortament, que la societat encara considera inapropiats o immorals, de manera que no eduquen a les dones perquè no els sembla necessari. Una de les primeres organitzacions de dones que van parlar d'aquest tema va ser el 2004 amb Eonni Network (언니네트워크), i la paraula Eonni (언니) significa germana gran, i fa la funció de ser com una germana gran que ensenya sobre els temes delicats que la societat evita.

L'altra tema d'interès és la promoció de la narració d'experiències personals, per tal d'exterioritzar les discriminacions i d'aquesta manera poder ajudar a l'orientació i prevenció d'abusos. De fet, en moltes pàgines de dones es troba una secció dedicada a la narració de problemes totalment anònima.

Continuant amb el segon punt de Kim, l'extensió dels espais i dels mètodes de lluita, també és mencionat en el treball de Bavoleo i Chaure, al·legant la creació de noves plataformes en línia, com les pàgines web de Megalia o WOMAD, que són plataformes d'activisme de les dones. Dins aquests portals també es troben els nous mètodes de lluita com és el *mirroring*, que és el fet d'imitar les formes de misogínia en línia, però al contrari, és a dir, utilitzant el mateix discurs però en contra els homes.

Finalment, està la idea de l'emergència i centralitat de les qüestions de gènere dins dels entorns digitals, que fa d'unió entre els altres dos punts, perquè destaca la importància del feminisme a les xarxes, ja que és un portal de difusió d'idees gratuït. A més a més, gràcies a l'anonimat que proporcionen els ciberespais, no només hi ha molta més facilitat per tractar les qüestions de gènere, sinó que també s'obren nous portals per intercanviar idees.

També cal mencionar, que internet afavoreix el feminisme transnacional, per exemple l'activisme a través d'etiquetes a les xarxes socials que s'han utilitzat arreu del món com el #YesAllWomen (#SíTotesLesDones) als Estats Units, on explicaven experiències de violència i agressió sexual. O al Regne Unit amb el #EverydaySexism (#SexismeTotsElsDies) on les dones compartien experiències d'assetjament sexual. Fins i tot, hi ha etiquetes que han sigut les mateixes a diversos països com és el cas del #MeToo (#JoTambé), que va originar-se a principis del 2000, però no va guanyar força a Corea fins al 2018, quan la fiscal Seo Ji Hyun va emetre una denúncia per assetjament sexual a un anterior funcionari del ministre de Justícia (Shin, 2021). Els projectes feministes transnacionals que han sigut exitosos a diversos països i cultures mostren que a través de les etiquetes es pot fer activisme i també anar en contra de la misogínia i el discurs patriarcal fent visible les experiències viscudes per les dones. A més a més, aporten la sensació d'unió entre dones, tot i viure en condicions i països diferents. En general, aquestes característiques són exclusives de les xarxes socials. Abans de la invenció d'internet, era impensable que dones de diferents parts del món poguessin compartir les seves vivències, i veure que tenen punts en comú. I gràcies aquest fet s'ha aconseguit una millor organització i unió dels moviments de dones i feministes.

3. El feminisme de Megalia

Megalia és un portal web que va sorgir l'any 2015 a Corea i és el principal moviment del ciberfeminisme, o feminisme a les xarxes, i en general, va influenciar el feminisme actual que ha marcat la societat del país, també. Això no obstant, no totes les usuàries ni totes les participants del moviment es consideren feministes, sinó que algunes simplement lluiten en contra la misogínia. Megalia es troba en un portal d'internet amb accés obert a tothom, i per aquest motiu és impossible qualificar totes les usuàries sota un únic adjectiu, perquè cadascuna participa per motius diferents. Així, denominar feministes a totes les participants del moviment de Megalia és incorrecte, tot i que una part d'elles sí que ho eren i es van organitzar per formar un feminisme propi que prové d'internet.

La creació d'aquest moviment va ser molt controvertit perquè fins a la dècada del 2010 els espais en línia coreans estaven dominats per la presència masculina. Llavors quan les dones entraven en aquests ambients s'havien de comportar com s'esperava segons els rols de gènere, és a dir, havien d'obeir el que deien els homes i no podien protestar davant les discriminacions que rebien. Aquesta forma de violència que vivien les dones en el seu dia a dia, sigui en línia o fora, va ser assenyalat per una usuària de Megalia anomenant-lo 'misògina com l'aire' (*air-like misogyny*), tal i com han estudiat Jeong i Lee (2018). En la seva publicació, la usuària explica que la societat de Corea del Sud és misògina, i les dones reben atacs diaris, però no és considerat com un problema, sinó que els atacs misògins son considerats comentaris sense ànims d'ofendre o simples bromes. No obstant, amb el *feminism reboot*, i l'activisme de Megalia, s'ha aconseguit fer visible aquesta misogínia, i incloure la perspectiva de gènere en tots els aspectes, fins al punt que a l'actualitat a Corea és difícil parlar de política sense incloure la situació de les dones.

Cap als anys 2000, van començar a sorgir fòrums on predominaven els homes, que comentaven i es reien del comportament de les dones, amb una intenció lúdica, també les culpaven de diverses problemàtiques. Tot això utilitzant neologismes i un nou discurs basat en un vocabulari vulgar i ple d'insults per tal de ridiculitzar a les dones.

Segons l'estudi de Jeong (2020), el principal fòrum va ser DC inside, que va sorgir el 1999. Aquesta plataforma és coneguda pel seu ambient hostil a causa de la utilització de llenguatge ofensiu dels seus usuaris, que s'amaguen darrere de l'anonimat. També es caracteritza per la difusió d'idees extremistes i radicals com és la misogínia, és aquí on s'inicien molts moviments i atacs antifeministes, com per exemple, cap a la dècada del 2010, es va crear el mot *kimchinyeo* (김치녀). Aquest neologisme és la unió de la paraula kimtxi, l'aliment coreà fermentat a base de col, juntament amb el sufix *-nyeo* (녀) que significa dona. La paraula és utilitzada per referir-se a les dones coreanes en to despectiu, referint-se a l'olor forta del kimtxi, i es fa servir en discursos on s'afirma que les dones coreanes es gasten els diners dels homes, i que són egoistes. De la mateixa manera, sorgeixen les *sushiyeo* (스시녀), que és una forma de denominar les dones japoneses, utilitzant la mateixa etimologia que les dones kimtxi, però en el cas japonès, són dones sushi. Els usuaris defensen que les dones japoneses son millors a les coreanes perquè són més dòcils i obedients.

En general, els usuaris creen els seus discursos a través d'experiències a la seva vida. Per exemple, com mencionen Jeong i Lee (2018), un usuari va anar a una cafeteria, i va veure una mare que ignorava al seu bebè mentre plorava, llavors ho va explicar als fòrums i, també, va crear el neologisme de *mamchung* (맘충) que significa 'mare insecte', formant un nou estereotip negatiu cap a les dones, en aquest d'una mare que descuida de les seves criatures. A través d'aquest tipus de neologismes la resta d'usuaris poden identificar ràpidament a quina mena d'història expliquen i saben cap a quin objectiu apunten. Segons Jeong (2020), és justament de DCinside d'on va sorgir Megalia, en concret, d'un fòrum per discutir sobre la malaltia de la MERS. Les usuàries de Megalia van escollir aquell fòrum per la gravetat de la malaltia hi havia molta atenció pública. El maig del 2015, el fòrum va ser ocupat per noies *trols* que imitaven el discurs dels homes, però a la inversa, és a dir, seguint un discurs d'odi cap als homes, a més a més, es queixaven d'ells, i, també, els culpaven de tot. D'aquesta forma es va fundar el fenomen de Megalia, sent el primer moviment que responia al masclisme de les xarxes. En definitiva tenia un caràcter molt desafiant de manera, que tal i com expressa Kim (2021) en el seu article, el moviment de Megalia va ser com una competència contra els usuaris de Ilbe i DC Inside, expressada amb una dicotomia antagònica, és a dir, un nosaltres contra els altres.

El nom de Megalia prové de la novel·la feminista noruega *Les filles de Egalia* (1977) de l'autora Gerd Mjøen Brantenberg, que ens situa en un món on s'inverteixen els rols de gènere, de la mateixa forma que actua Megalia. Les usuàries de Megalia adopten una actitud estereotípica masculina i el comportament dels homes als fòrums en línia, és a dir, els copien i fan ús de discursos misògins humiliants i ridiculitzadors, canviant el gènere. Aquesta activitat caracteritza el fenomen de Megalia i el seu activisme, i és anomenat '*mirroring*', tal com diu la paraula en anglès, fan de mirall a les actituds dels homes, perquè s'adonin de la gravetat de les seves paraules. A través d'aquesta pràctica, tenen dues intencions, la primera és irritar els seus contraris, i l'altra és passar-s'ho bé, fer humor i gaudir de l'activisme.

El principal avantatge que té el fenomen de Megalia, és que a força de detectar la misogínia en els comentaris de les xarxes, també ha provocat que puguin veure elements misògins del seu dia a dia, que fins aquell moment eren imperceptibles. Com s'ha mencionat anteriorment amb la misogínia com l'aire, algunes dones prenen consciència de discriminació diària i, com a conseqüència, algunes veuen la necessitat d'un moviment feminista i, per tant, hi ha més participació com a resistència política. Les dones s'han d'unir per tal d'anar en contra de la societat coreana que sempre els hi ha ensenyat a ser l'objectiu de la violència masculina. En les comunitats d'homes, la misogínia en internet de Corea es basa en un odi molt concret, tant Jeong com Lee arriben a la conclusió que és provocat per les inseguretats dels homes amb la seva situació econòmica, com a conseqüència de la crisi asiàtica financera del 1997, o bé per la seva situació familiar, ja que, l'abolició sistema familiar Hoju (호주) va ser al 2005, i a partir d'aquell moment l'home va deixar de ser el cap de família.

Com a conseqüència, ataquen a totes les dones per no mantenir la idea de submissió de la societat patriarcal, i també, especialment els joves, es queixen d'estar perdent 'drets' respecte a les generacions anteriors, perquè actualment les dones joves no volen complir els estereotips d'una família tradicional i ser mestresses de casa. Així mateix, quan afirmen que les dones coreanes actualment són egoistes, en realitat només és un reflex de les angioixes dels homes perquè han perdut els seus 'privilegis'. Llavors, com a forma de defensa, no només han creat un discurs en línia que ataca a les dones de forma indirecta per mitjà de crear noves paraules i maneres de pensar per denigrar a les dones. Sinó que també, les assetgen de forma directa a través del ciberassetjament o la circulació de contingut pornogràfic de venjança com és el cas de la *Nth Room*, on els usuaris pagaven per entrar a sales de xat a Telegram, on passaven vídeos de coercinades joves fer actes sexuals denigrants (Seo, 2020).

Davant aquesta situació ha aparegut Megalia, que ensenya a les dones que poden rebel·lar-se contra el sistema i fer front a la violència. A més a més, en ser una comunitat en línia les usuàries interactuen entre elles, sigui deixant un m'agrada o responent al post, llavors tenen la sensació d'entrar en una comunitat, on són escoltades i enteses. Anteriorment, les usuàries en línia havien de comportar-se seguint els rols de gènere femenins perquè es trobaven en espais dominats per homes. Però, gràcies a Megalia, les dones van trobar un espai dominat per elles, on es podien reunir i organitzar-se com a moviment. Tanmateix, l'activisme de Megalia és capaç d'unir el feminisme convencional i políticament correcte, a través de compartir les vivències i idees feministes per les xarxes socials, com per exemple utilitzant etiquetes a Twitter; amb el feminisme políticament incorrecte, on fan un activisme amb to de paròdia i amb intenció de fer riure, amb la intenció de conscienciar a la societat de la misoginia constant.

Amb tot, el grup va tenir una duració més aviat curta, perquè va ser creat el 2015, i es troba inactiu des del 2016. Tot i que, ha reaparegut a les xarxes socials en forma de comptes de Facebook i Twitter.

3.1 L'efecte '*mirroring*'

El *mirroring* és la principal tècnica utilitzada per les usuàries de Megalia i es va inspirar en els fòrums d'homes. L'estratègia consisteix en imitar els comentaris misògins, però canviant els rols, donant-li un toc antimisogin, feminista o d'odi als homes. Aquesta tècnica va ser la primera en fer front els discursos misògins que predominaven a Internet.

Antimisogin, feminista o d'odi als homes són les diverses expressions que han utilitzat les investigadores al parlar sobre el tema. En l'estudi de Euisol Jeong i Jieun Lee (2018), han emprat antimisogin o feminista per definir el caràcter dels comentaris, però en el text no especifiquen perquè decideixen definir-ho d'aquesta manera.

Per l'altra banda, la mateixa Euisol Jeong (2020), en la seva tesi doctoral va fer servir el terme '*man-hating*' que és traduït com a odi als homes. En aquest segon cas, fa servir la paraula '*man-hating*' com una traducció de la paraula coreana 남혐 (*namhyeom*) que neix de 여혐 (*yeohyeom*) que significa misogínia o odi a les dones, llavors les usuàries de Megalia van canviar el prefix de noia 여- (*yeo-*) per al d'home 남- (*nam-*).

De totes maneres, la idea de Megalia, era aprofitar aquests discursos d'odi creats pels homes com a entreteniment per ells, i refer-los amb la intenció que les dones també els poguessin utilitzar, i així poder crear una font d'entreteniment per elles.

Per exemple, fent ús del neologisme, Ilbe-chung (일베충), és a dir, insecte de Ilbe, que són els usuaris del forum Ilbe, un lloc web coreà conegut per les seves idees radicalitzades i misogines. També van reutilitzar l'expressió dones kimtxi(김치녀) i van canviar-ho a *kimchinam* (김치남) o home kimtxi (Kim, Y. 2021).

Però aquesta ridiculització i ganes d'ofendre a d'altres per internet és un comportament que els usuaris en línia de Corea del Sud relacionen amb el gènere masculí, per aquest motiu, en els inicis de Megalia, els usuaris no es creien que aquells missatges fossin escrits per dones. A més a més, l'ús d'aquest vocabulari vulgar i ofensiu, va provocar que tanquessin el fòrum tres cops durant el seu primer mes de funcionament.

4. Influència del fenomen de Megalia

Megalia va influenciar el feminisme de Corea, ja que amb el *mirroring* va ajudar a les dones a adonar-se'n de les discriminacions que vivien diàriament. A més a més, també va ajudar a aplicar una perspectiva de gènere a Corea, que abans no es trobava. De manera que, la seva aparició va suposar un punt d'inflexió.

Així mateix, Megalia també ha influenciat a grups i moviments importants en l'actualitat, llavors la seva influència no es va quedar només als anys que estava actiu, sino que avui en dia, continua sent un dels grups principals a l'hora de parlar del feminisme del segle XXI del país, i sobretot de cara al ciberfeminisme, o feminisme a les xarxes.

Per exemple, ha quedat una clara estela del seu llegat en forma del grup escindit anomenat WOMAD. Dins el col·lectiu de Megalia, hi va haver fricció i desacord d'opinions sobre les minories sexuals, en concret, hi havia un grup més radical que podia acceptar les lesbianes, però no mostrava simpatia vers els gais i les dones transsexuals. D'aquesta forma el gener del 2016, va sorgir aquest grup WOMAD, format per les usuàries de megalia amb les idees més extremistes.

Per l'altra banda, està el moviment 4B que va ser impulsat per WOMAD i com a conseqüència també és influència de Megalia. Aquest moviment es caracteritza per rebutjar relacions de qualsevol manera amb homes heterossexuals, de forma, que té unes idees que s'apropen al feminisme radical.

4.1 WOMAD

WOMAD (위마드) és una comunitat ciberfeminista amb idees radicals i extremistes, i està molt criticada, ja que, es caracteritzen per defensar la inferioritat dels homes biològics coreans, de manera, que exclouen a les dones transsexuals del seu activisme. En un inici, el grup va sorgir de la publicació a Megalia d'un usuari que s'identifica com a gai anomenat "Stonewall", mencionava que no entenia per què el *mirroring* també afecta els homes gais, perquè ells no ataquen a les dones, llavors l'efecte *mirroring* es perd, perquè no poden fer mirall a cap mena de violència, i es tracta d'un atac unilateral.

En l'incident va sorgir diverses opinions tant a favor de l'usuari com en contra (Koo, 2020). WOMAD està format per les usuàries que estaven en contra i van començar un nou grup, amb aquestes idees excloents i un discurs basat en l'odi. En general, es tracta d'un grup molt polèmic, però, una de les polèmiques més destacades del grup va ser el 19 de novembre del 2017, una usuària de WOMAD, va afirmar haver drogat i assetjat sexualment d'un noi australià quan li estava fent de cangur i va explicar que tenia proves com fotos i vídeos. Altres usuàries van demanar aquestes proves i, es van acabar filtrant a l'internet (Koo, 2020). Finalment, l'agressora es va defensar dient que els homes actuen de la mateixa forma i acaben impunes, deixant entendre era una forma més de *mirroring*. A través d'aquest cas es veu que el *mirroring* que era l'estratègia principal de Megalia, perd part del seu significat dins del grup del WOMAD, perquè no fan de mirall de l'opressió que pateixen, sinó que la seva estratègia sorgeix de l'odi cap als homes biològics i amb la intenció d'atraure atenció i obtenir popularitat. En especial, destaquen que és cap als d'ètnia coreana, però en aquest cas es tracta d'odi cap a qualsevol home indiferentment de la seva nacionalitat.

WOMAD pren forma com a una web (<https://womad.life/>), amb un funcionament semblant al Reddit, és a dir, és un tauler d'anuncis on les usuàries poden interactuar a través de les publicacions. En entrar a la pàgina d'inici es pot veure el seu logo, on la "O" té forma dels genitals femenins.

Fig.1 Captura de pantalla del lloc web de WOMAD (WOMAD, 2025).

Hi ha diversos apartats dins de la pàgina, però els principals són; Anuncis (공지사항, *gongjisahang*), Projectes (프로젝트, *peurojekteu*), Destacats (베스트, *beseuteu*) Fòrum en línia (자유게시판, *jayugesipan*), i Global (*Global*).

En la web, les usuàries poden penjar les seves idees als apartats d'anuncis, i després altres poden interactuar amb el post. La icona per fer "m'agrada" és semblant a l'esvàstica, fent referència al terme Feminazi, que s'utilitza per designar a les dones que odien els homes que neguen al patriarcat. Mentre que la icona per fer "no m'agrada" és una mà simbolitzant la curta llargada dels genitals masculins coreans, que ja va ser usada com a logo de Megalia (Koo, 2020).

Fig. 2 Captura de pantalla del lloc web de WOMAD (WOMAD, 2025).

Com més "m'agrada" té una publicació d'anuncis té més exposició al públic, i l'efecte contrari als no m'agrada. Fins i tot, hi ha un apartat anomenat Destacats, on es troben les publicacions més populars i amb més m'agrada, del dia, del mes i de l'any. A més a més, quan les usuàries obtenen un gran número de "m'agrada", tenen accés a les publicacions del Fòrum en línia, al qual pot entrar tothom, però està codificat i surt el text censurat en forma d'asteriscs i només unes poques usuàries poden descodificar-ho. Segons Koo, 2020, en el seu article anomena el Fòrum en línia com a "*Death Note*".

Respecte a l'apartat de Projectes, és on comparteixen idees i futurs projectes, com per exemple, deixar missatges d'odi al compte de Twitter del president coreà. Finalment, en l'apartat de Global, té el mateix funcionament que el d'anuncis, amb la diferència que està escrit en idiomes estrangers, tot i que la majoria són en anglès. El portal està regulat per una única "admin" que és totalment anònima, i ella fa de moderadora del contingut i tasques de manteniment de la web. També, cal destacar que prioritzen l'anonimat, de forma, que és molt difícil de rastrejar qui escriu els missatges, fins i tot per la mateixa Admin.

4.2 Moviment 4B

La campanya del moviment 4B, va sorgir com una resposta a la misògina que regeix el sistema de gènere del país, per aquest motiu, les dones han decidit no tenir relacions heterosexuals amb homes. De fet, el nom sencer del moviment són els 4 Bi (비), que prové del hanja 非, i significa “No”. Per tant, és el moviment dels 4 No, que són: no al sexe amb els homes (비섹스, *bisekseu*), no tenir fills (비출산, *bichulsan*), no tenir cites amb homes (비연애, *biyeonae*), i finalment no al casament amb homes (비혼, *bihon*). En essència, el moviment es refereix al rebuig del matrimoni, tenir fills, el romanticisme i les relacions heterosexuals, que és unes idees que també es troben a l'activisme del *#breakthecorset*. Ja que, els dos moviments critiquen com funciona el sistema de gènere perquè deshumanitza la figura de la dona. Mostren un grup de dones que decideixen trencar amb les normes no escrites, establertes per la societat, per així poder viure una vida lliure de misogínia. Però, a diferència d'altres moviments no només busquen millorar la situació de les dones, sinó que també pressionen als homes a canviar les seves formes.

L'origen del moviment és difícil de definir perquè va iniciar-se a les xarxes socials, en concret, a Twitter. Segons Breen (2024), el moviment va començar l'any 2017, però no va ser fins al 2019 que va guanyar més força gràcies a la tendència de l'etiqueta del *#MeToo*, on diverses usuàries anònimes de les xarxes, afegien el seu punt de vista sobre el moviment i el van acabar de perfeccionar. En definitiva, no es pot assenyalar a una sola persona com a originària del moviment. Tot i que, el seu origen en general és confós, perquè algunes usuàries de WOMAD, defensen que el moviment es va crear a partir de la seva web,, però la influència d'aquest grup és innegable sigui per la similitud d'idees o per la difusió del moviment. Segons Cheng (2019), a Corea es calculaven un total de quatre mil participants en el moviment, tot i que no hi ha cap informe oficial. De manera que són un grup petit a causa de la seva naturalesa que s'apropa al feminisme radical. Tanmateix, ha sigut molt controvertit fins al punt que quan l'expresident de Corea, Yoon Suk-yeol, va arribar al poder, va afirmar que el feminisme impedia una relació sana entre homes i dones.

Això no obstant, el moviment s'ha estès més enllà de Corea. Per exemple, tal com expliquen una gran varietat d'articles, després de l'elecció dels Estats Units el 2024, quan va sortir elegit Trump, moltes dones nord-americanes van veure que els seus drets estaven amenaçats, i van decidir respondre abraçant aquest moviment radical amb la intenció de fer canviar de parer als homes.

Al mateix temps, ha influenciat altres grups dins del mateix país com és el cas d'un canal de YouTube anomenat, SOLOdarity (<https://www.youtube.com/@solodarity5021/community>) o 혼살비결 (*honsalbigyeol*), que és una abreviació del seu lema: “혼자가는 삶, 비켜라 결혼주의자들아!”(*honjaganeun sal, bikyeora gyeolhonjauijadeula*) que significa “Vivint soles, amants del matrimoni, sortiu del mig”. Estava format per dues noies que són Jung Se-young i Baeck Ha-na, que a través dels seus perfils de les xarxes socials promouen idees feministes, i també idees del 4B com el rebuig a casar-se o a la maternitat. A més a més, també es nota que segueixen el *#breakthecorset*, perquè tenen els cabells curts i mai porten maquillatge. Avui en dia, el seu canal de YouTube no s'hi troba cap vídeo, i la seva última publicació d'Instagram data del febrer del 2024, de manera que, actualment es troba inactiu.

Conclusions

En definitiva, el 2015 es va produir una inflexió dins del moviment feminista coreà, gràcies al *feminisim reboot*. Aquest nou feminisme regna principalment a les xarxes, i pren forma de portals web com Megalia, on les dones poden agrupar-se i comentar les seves idees i experiències amb total llibertat, i també, de forma anònima. A través de l'organització entre els grups de dones han pogut lluitar contra la misògina en línia, que anteriorment no tenia cap mena de competència. A més a més, a través del *mirroring* les usuàries no només imiten els actes dels grups misògins perquè s'adonin de la gravetat dels seus comentaris, sinó que també per gaudir de l'activisme. Tot i això, el seu activisme no es manté només als ambients en línia, generalment els seus projectes són fora les xarxes, però amb un factor de feminisme en línia, com podria ser la publicació d'una imatge o l'ús d'una etiqueta.

En general, s'ha creat una nova perspectiva feminista que canviat la societat coreana perquè ha posat el focus en la perspectiva de gènere i s'ha convertit en un tema recurrent al país. A més, el ciberfeminisme continua avançant amb la web de WOMAD, tanmateix, les estratègies són diferents de Megalia, i també ho són les idees, ja que, tenen idees radicals i són una comunitat trans excloent. Això no obstant, gràcies a elles es continua avançant i promovent nous moviments de dones com el 4B, que ha tingut més repercussió fora del país que no pas a Corea del Sud.

Així mateix, em sembla important donar visibilitat en aquest moviment, perquè el feminisme a dins del país continua sent un tema tabú, però és molt necessari tenint en compte la situació de la dona, que pateix pels cànons de bellesa imposats i també pel deure de ser mestressa de casa. A més a més, conèixer l'activisme d'altres països pot ajudar a d'altres per formar el seu, i aquesta també és un dels grans avantatges del feminisme a les xarxes, ja que, faciliten a l'activisme transnacional, on usuàries de països diferents poden posar idees en comú, com va demostrar la popularitat mundial del #MeToo.

En el cas de Corea, es va popularitzar el moviment 4B als Estats Units, i la presència del moviment a l'estranger ha permès estendre molt més aquestes idees, perquè quan vaig iniciar aquest treball el setembre del 2024, hi havia pocs articles acadèmics que tractessin el 4B.

Així mateix, a partir del 2025 han aparegut molts més articles que expliquen el moviment i la seva influència al país americà, però com a conseqüència es perd el factor de com ha afectat Corea del Sud perquè se centren més en els Estats Units.

La centralització del 4B en la influència al país americà va ser una gran dificultat que em vaig trobar, perquè costava trobar informació de la influència que va tenir a Corea, o també de com va sorgir el moviment, perquè hi havia diferència d'opinions entre les fonts, llavors havia d'anar agafant trossos d'informació de diferents articles. Continuant amb la dificultat per obtenir informació, també vaig trobar molts articles interessants que tractaven en profunditat el tema de Megalia i la seva competència amb Ilbe, però estaven en coreà. Llavors vaig haver de recolzar-me bastant en la Euisol Jeong i la Kim Jisook, que són dues acadèmiques coreanes que han escrit diversos treballs sobre el tema en anglès.

Al mateix temps, també crec que hi ha línies de treball que encara no han sigut obertes, com articles expressant les opinions dels usuaris, és a dir, des del punt de vista de Ilbe o DC Inside, perquè no vaig ser capaç de trobar-ne cap en anglès i podria ser interessant. Així mateix, una altra línia de treball interessant podria ser una immersió dins de WOMAD, perquè la web era molt interessant, però a causa dels meus coneixements limitats del coreà, no vaig poder entendre tot el que deien, sobretot perquè tenien el seu propi vocabulari que jo desconeixia. A més, em va semblar molt curiós l'apartat que només hi pots entrar si tens molts "m'agrada" per part d'altres usuàries i podria ser un cas d'estudi per si mateix. Però, per tal de formar part de la comunitat jo crec que és fonamental dominar el coreà, tot i que és cert que pots accedir per l'apartat de Global i fer publicacions en anglès. Però l'abast és molt més limitat.

En general, el ciberfeminisme Corea cada dia continua avançant i crec que aporta idees molt interessants. Per aquest motiu, crec que és molt important mantenir la mirada en el que fan les companyes coreanes perquè sempre es pot aprendre, sigui com a bon o mal exemple.

Bibliografía

- Bavoleo, B., & Chaure, D. (2019). Ciberfeminismo: emergencia y características del feminismo online en Corea del Sur. *Revista de Relaciones Internacionales, Estrategia y Seguridad*, 14(1), 197–218. <https://doi.org/10.18359/ries.3746>
- Breen, K. (2024, November 7). *What is the 4B movement? Why some are calling for a South Korean-inspired trend after Trump's victory*. CBS News. <https://www.cbsnews.com/news/4b-movement-south-korea-united-states-election-trump/>
- Cheng, E. (2019, December 7). *4B is the feminist movement persuading South Korean women to turn their backs on sex, marriage and children*. South China Morning Post. <https://web.archive.org/web/20191207051222/https://www.scmp.com/news/asia/east-asia/article/3041058/why-south-korean-women-are-turning-their-backs-sex-marriage-and>
- Cho, H. (2024). Megalia and Kanganam Station Exit 101. In *Mediating Gender in Post-Authoritarian South Korea* (p. 46).
- Díaz, I. C. M. (2022). Joseon, la última dinastía de Corea. *Historia y Genealogía*, (12), 7-30.
- Hur, S.-W. (2011). Mapping South Korean women's movements during and after democratization: Shifting identities. In J. Broadbent & V. Brockman (Eds.), *East Asian social movements: Power, protest, and change in a dynamic region* (pp. 181-203). Springer. https://doi.org/10.1007/978-0-387-09626-1_9
- Jeong, E. (2020). Troll feminism: The rise of popular feminism in South Korea (Doctoral dissertation, University of York).
- Jeong, E., & Lee, J. (2018). We take the red pill, we confront the DickTrix: Online feminist activism and the augmentation of gendered realities in South Korea. *Feminist Media Studies*, 18(4), 705–717. <https://doi.org/10.1080/14680777.2018.1447354>
- Jinsook, K. (2021). The resurgence and popularization of feminism in South Korea: Key issues and challenges for contemporary feminist activism. *Korea Journal*, 61(4), 75–101.
- Kim, J. (2017). #iamafeminist as the “mother tag”: Feminist identification and activism against misogyny on Twitter in South Korea. *Feminist Media Studies*, 17(5), 804-820.
- Kim, Y. (2021). Mirroring misogyny in Hell Chosŏn: Megalia, Womad, and Korea's feminism in the age of digital populism. *European Journal of Korean Studies*, 20(2), 101–134.
- Korean Women's Development Institute (KWDI). 2004. http://www2.kwdi.re.kr:6060/userweb/?Mival=dic_ngo_view&ser&_no=49.(30/06/2004).

Koo, J. (2020). South Korean cyberfeminism and trolling: The limitation of online feminist community Womad as counterpublic. *Feminist Media Studies*, 20(6), 831-846.

Kuhn, A. (2019, 6 de maig). *South Korean women 'escape the corset' and reject their country's beauty ideals*. NPR. <https://www.npr.org/2019/05/06/703749983/south-korean-women-escape-the-corset-and-reject-their-countrys-beauty-ideals>

Lee, J., & Jeong, E. (2021). The 4B movement: Envisioning a feminist future with/in a non-reproductive future in Korea. *Journal of Gender Studies*, 30(5), 633–644. <https://doi.org/10.1080/09589236.2021.1929097>

Lee, W. (2020). Responding to misogyny, reciprocating hate speech—South Korea's online feminism movement: Megalia(Doctoral dissertation).

Rohma, M. N., & Saadah, K. (2025, March). Challenging Patriarchy: The Resource Mobilization of 4B Movement in South Korea. In *Proceedings of The International Conference on Politics, Social Sciences, and Humanities* (Vol. 1, pp. 167-174).

Seo, Y. (2020, March 28). *Dozens of young women in South Korea were allegedly forced into sexual slavery on an encrypted messaging app*. CNN. <https://edition.cnn.com/2020/03/27/asia/south-korea-telegram-sex-rooms-intl-hnk>

Shim, Y. H. (2001). Feminism and the discourse of sexuality in Korea: Continuities and changes. *Human Studies*, 24(1), 133–148.

Shin, K. (2021). Beyond #WithYou: The New Generation of Feminists and the #MeToo Movement in South Korea. *Politics & Gender*, 17(3), 507–513. <https://doi.org/10.1017/S1743923X2100026X>

Sohn, H. J. (2020). Feminism reboot: Korean cinema under neoliberalism in the 21st century. *Journal of Japanese and Korean Cinema*, 12(2), 98–109.

Steger, I. (2016, October 24). *An epic battle between feminism and deep-seated misogyny is under way in South Korea*. Quartz. <https://qz.com/801067/an-epic-battle-between-feminism-and-deep-seated-misogyny-is-under-way-in-south-korea>

Thomas, R. (2012). *The evolution of the status of women in Korea: Colonial times to the present* [Tesi de grau, Coastal Carolina University]. Digital Commons @ Coastal Carolina University. <https://digitalcommons.coastal.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1082&context=honors-theses>

WOMAD Life. 2025. "WOMAD Life Official Website." <https://www.womadlife.com/>.